

V úvodu diplomové práce a nejen tam jsem upozornila na složitost vztahu „teorie“ a „praxe“. V pedagogice a přípravě učitelů především je mezi oběma složkami zatím spíše napětí. Ukázalo se, že nejen odborníci, ale také učitelé vnímají oba pojmy a jejich vztah mnohdy jako nejasné a mnoho významové. Jednoznačně můžeme říci, že oba pojmy nelze zcela oddělit, ani ve chvíli, kdy se je snažíme vymezit. Dokazuje to jak odborná pedagogická literatura, tak obě respondentky. Jak jsem nastínila již v úvodu práce, zajímavě, zdá se, že vzdělání učitelů rovněž kultura a normy jejich země mohou mít vliv na vnímání vlastní přípravy. Nyní si trůfám říci, že „význam“, který švýcarská učitelka přikládá přípravě učitelů, může určitým způsobem korespondovat s vývojem vzdělávání budoucích učitelů v její zemi. V mé práci nehrálo nejdůležitější roli srovnávání českého a švýcarského, jak by se mohlo očekávat. Důležitějším kritériem pro mě byla právě rozdílná zkušenost zvláštní přípravy učitelek. Nejdůležitější však pro mě byly pohledy obou učitelek, jejich autenticita, kterou do témat vnášely. Vše podstatné bylo shrnuto v předchozí kapitole. K samotnému tématu práce můžeme ještě na závěr dodat, že ti, co teorii provozují na univerzitě, i ti, co ji hledají a destilují v praxi nebo ti, kteří se „jen“ in-service vzdělávají, ti všichni nesou odpovědnost za to, aby učitelská profese neklesala na kvalitě.